

BOG
'OMGIVET AF DÅRLIGE
CHEFER: DERFOR ER GODT
LEDERSKAB SJÆLDENT'
Thomas Erikson
2021, Politikens Forlag

Ny bog om farvetyper minder om astrologi til kontorlivet

Omgivet af dårlige chefer' er en mystisk bog. Den er båret af et budskab, som kan opsummeres ret kort: Mennesker er forskellige. Derfor er chefer det også. Og derfor skal man tage højde for forskellene, hvis man gerne vil opnå velfungerende relationer i arbejdslivet. Det er en sympatisk indstilling. Og Thomas Erikson er også både velskrivende og en tydeligt kompetent kommunikationsrådgiver.

Men der er noget galt med bogens kerne.

Thomas Erikson har skabt sit navn på en serie af bøger, der bygger på den såkaldte DiSC-model, som i grove træk handler om, at mennesker kan inddeles i fire overordnede personlighedstyper med tilsvarende farver: De analytiske blå, de dominerende røde, de inspirerende gule og de stabile grønne.

Den første bog i Eriksons serie – 'Omgivet af idioter' fra 2017 – har solgt hundredtusindvis af eksemplarer i over 40 lande.

Problemet er bare, at DiSC-modellen – og lignende personlighedstests som fx Myers-Briggs – ikke har noget reelt videnskabeligt funda-

ment. Forskerne kan simpelthen ikke bruge dem som pålidelige modeller til at forudsige noget meningsfuldt om menneskers adfærd.

I stedet foretrækker de tests, som ikke bedømmer din personlighedstype, men dine personlighedstræk. Den mest anerkendte af disse er Femfaktor-modellen, som faktisk med en vis sikkerhed kan forudsige (noget om) en persons fremtidige uddannelse, levetid, udbrændthed mv.

Ifølge Femfaktor-modellen er der fem generelle karaktertræk, som ikke udelukker hinanden, og som vi alle har mere eller mindre af: Neuroticisme, udadvendthed, åbenhed, venlighed og samvittighedsfuldhed. Personligheder ligger altså ikke i kasser, men på et spektrum.

Erikson lader til at være med på meget af det her. Ret hurtigt i bogen slår han nemlig fast, at de fire farver ikke kan forklare alt. Faktisk har de færreste personer bare én farve – ofte har man to eller tre. Og så skal man desuden tage højde for drivkræfter, udviklingsniveau og alt muligt andet. Jo mere af den slags nuance der insisteres på, desto mere overflødig virker den enkle farvemodel, som bogen ellers blev solgt på.

Et sted i bogen klandrer Erikson kritikere af modellen for at ville 'føle' sig frem. Men samtidig fremviser han ikke nogen overbevisende metode til rent faktisk at kategorisere kolleger på – opfordrer han til observation. "Søren rabler hele tiden – han må være gul."

Så hvis tilgang er det egentlig, der bygger på følelser? Og hvorfor skulle det i øvrigt være en ubetinget dårlig ting? Måske er en opmærksom *føling* med kollegernes forskelligheder faktisk et meget godt sted at starte? Fx hvis det blev kombineret med input fra Femfaktor-modellen?

Jeg er sikker på, at Erikson har hjulpet tusindvis af mennesker gennem årene. Og mange har haft glæde af DiSC-modellen. For det er en måde at tale om tingene på.

Men jeg mener også, at det er farligt, hvis modellen går fra uformel samtaleanledning til at blive beslutningsværktøj. Hvis farvefornemmelserne bliver en 'videnskabelig' begrundelse for afgørelser.

For vi er ude i en slags astrologi til kontorlivet. Personligt synes jeg, det er sjovt at tale med folk om deres stjernetegn – men hvis jeg en dag undgår at ansætte en person, fordi hun har Løve i ascendanten, må I gerne fyre mig.

BOG
'THERE'S NO SUCH THING AS AN EASY JOB'
Kikuko Tsumura
Bloomsbury, 2020

Måske er det slet ikke jobbet, den er gal med

En navnløs kvinde træder ind på et jobkontor og spørger: "Har I et job, som ligger tæt på mit hjem, hvor jeg ikke behøver læse eller skrive – og som helst kun kræver et minimum af tænkning?" Mange af os har muligvis i udbrændte øjeblikke drømt om det samme som hovedpersonen i Kikuko Tsumuras mystiske og morsomme lille roman. Et *let* job. Bogen er bygget op omkring hovedpersonens skiftende oplevelser, mens hun afprøver forskellige mærkelige job – fx som forfatter til lykkekage-råd. Men som bogens titel antyder, er hendes drøm ikke så enkel at opfylde. For måske er det slet ikke jobbet, den er gal med.

PODCAST
'Land of the Giants'
Recode, Vox Media

Sagaen om giganterne

På disse sider anbefaler vi ofte stof, som har med de amerikanske tech-giganter at gøre. Og det bliver vi ved med lidt endnu, for det tyder ikke på, at deres magt bliver mindre lige med det samme. Det er svært at forstå 2021, hvis man ikke også ved noget om de store teknologivirksomheders motiver og planer. Heldigvis har det amerikanske medie Recode lavet en *binge-værdig* podcast om giganternes historie – om deres superkræfter og alle de problemer, de efterlader i deres kølvand. For tiden kører tredje sæson, som handler om Google. Men overvej at starte fra første sæson om Amazon. Det er underholdende oplysning.